

ET PAR ORD OM JOHANNE LUISE HEIBERG
OG HENDES ROLLE SOM JULIE I SHAKESPEARES
DRAMA "ROMEO OG JULIE"

Johanne Luise Heiberg (1812-1890), en af samtidens førende skuespillerinder, fik efternavnet Heiberg, da hun i 1831, 19 år gammel, giftede sig med den lidt over tyve år ældre forfatter og kritiker Johan Ludvig Heiberg (1791-1860) i Slangstrup kirke.

Før ægteskabet med Johan Ludvig Heiberg hed hun Johanne Luise Pätges, og som blot elleveårig debuterede hun med succes på de skrå brædder i en af hovedrollerne i Vincenzo Galeottis (1733-1816) ballet "Bjergbøndernes

*Johanne Luise Heiberg
som cirka tyveårig.*

Børn" (1802). Hendes debut som skuespillerinde fandt sted den 14. maj 1823 og var i en drengerolle, nemlig som drengen Giovanni, søn af renæssancemaleren Antonio Allegri da Correggio (1489-1534), i Adam Gottlob Oehlenschlägers (1779-1850) tragedie-

die “Correggio” (1811).

Skuespilleren Nicolai Peter Nielsen (1795-1860) så hendes potentiale, og han fik hende til – året efter – at læse det tyske digt “Lob der Kleinen”, af den østrigske digter Ignaz Franz Castelli (1781-1862), et i samtiden kendt digt. En af dem der overværede oplæsningen af det tyske digt, var skuespilleren Jørgen Peter Frydendahl (1766-1836), der blev så begejstret, at han på stedet hyrede hende til – den følgende måned – sammen med Christen Niemann Rosenkilde (1786-1861) at læse Poul Martin Møllers (1794-1838) dialog “Hans og Trine” fra hans bog “Scener i Rosenborg Slots- have” (1821). Oplæsningen fik et stormende bifald. En opmærksom tilskuer til denne oplæsning af Poul Martin Møllers dialog var Johan Ludvig Heiberg, der blev så betaget af hende, at han straks gik hjem og skrev vaude-

Nicolai Peter Nielsen. I øvrigt er rollen som “Skuespilleren” i Johan Ludvig Heibergs skuespil “En Sjæl efter Døden” (1840) et satirisk portræt af ham.

Jørgen Peter Frydendahl. Han havde 485 roller på Det Kongelige Teater, blandt andet som kommandanten i W.A. Mozarts (1756-1791) opera "Don Giovanni" (1887). Søren Kierkegaard analyserer i øvrigt "Don Giovanni" i essayet "De umiddelbare erotiske stadier eller det musikalsk-erotiske", fra første delen af hans hovedværk "Enten-Eller" (1843).

villen "Aprilsnarrene eller intriguen i skolen" (1826), hvor rollen som den unge pige Trine Rar blev skrevet med hende i tankerne. Hun spillede Trine Rar første gang den 22. april 1826, og hendes tolkning af denne ung-pigerolle havde en naturlighed og ynde, der betog alle.

Fra da af kom Johanne Luise Heiberg ind i en rivende udvikling med en stadig stigende publikumsinteresse. Johan Ludvig Heiberg skrev efterfølgende en lang række roller for hende, og hun spillede med i skuespil af den franske dramatiker Eugène Scribe (1791-1861), herunder rollen som Emmeline

Johan Ludvig Heiberg, som han så ud som 33-årig.

i lystspillet “Den første kærlighed” (“Les premières amours, ou Les souvenirs d’enfance”, 1825), som Søren Kierkegaard indirekte nævner i sit essay om hende.

Johanne Luise Heiberg var kun 51 år gammel, da hun besluttede at stoppe som skuespillerinde. Uden afskedsforestilling. Hun kunne se tilbage på et stort antal roller. I perioden 1826-1864 spillede hun omkring 275 roller, heriblandt – udover Holberg-roller – rollen som Julie i Shakespeares “Romeo og Julie” (“Romeo and Juliet”, ca. 1595), som hun spillede i to omgange.

William Shakespeares (1564-1616) tragedie “Romeo og Julie” foregår i Italien. Den hand-